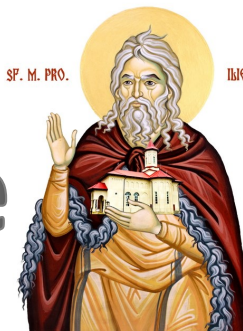

Speranța Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica a 6-a după Rusalii (Vindecarea slăbănogului din Capernaum; Sfinții Părinți de la Sinodul al 4-lea ecumenic)

Sf. Proroc Ilie Tesviteanul, protectorul și ajutorul nostru

Apostolul citit conține o mulțime de sfaturi, fiecare dintre ele pline de har și semințe de viață veșnică, dacă le trăim, în Biserică, așa cum le-au trăit și sfinții, în ritmul și la intensitatea lor. Nu deodată, ci treptat, dar când îl luăm pe "nu" în brațe cu falsă modestie, refuzând chemarea la viață sfințită, ne condamnăm singuri. Dacă Sf. Pavel spune "la sârguință, nu pregetați; cu duhul fiți fierbinți", înseamnă că iubirea noastră pentru Dumnezeu trebuie să ardă, încălzind și luminând. Dacă stomacul, inima sau plămânii au o limită de capacitate și oricât ne-am antrena, nu îi putem forța la nesfârșit, creierul ne spune la un moment dat că ne putem îmbolnăvi sau muri, sufletul omenesc ia lărgimea lui Dumnezeu, spun sfinții, dacă Îl iubim pe Dumnezeu din toată inima, și dacă ne trăim credința cu un înmulțită răbdare, osteneală și jertfă, vom afla ce înseamnă acest "din toată inima." Sf. Pavel spune să fim cu tragere de inimă; când simțim că tragem de ea, atunci suntem pe calea cea bună și Dumnezeu este cu noi.

Sf. Evanghelie ne învață cel puțin trei lucruri:

În primul rând ne întărim în credința că rugăciunea mai multora aduce mult folos. Când mai mulți se roagă pentru aproapele lor în suferință, îl poartă pe la mănăstiri, pe la Sfinte Moaște, îl scriu în pomelnic la mai multe biserici, grăbesc împlinirea cererii și rezolvarea problemei. O singură precizare: toate acestea să fie făcute cu osteneală, nu formal, să punem suflet, să arătăm dragoste, și să combinăm citirea unui acatist pentru aproapele în suferință cu darea unui pomelnic pentru acela.

A doua învățătură ne aduce aminte că omul este și suflet, și trup, și problemele materiale nu trebuie rupte de cele spirituale. Se cuvine a aprecia când preotul intră mai în profunzimea problemei pentru care îl abordăm, căutând să vindece viața noastră în profunzime și în integralitate. Chiar dacă am fi tentați să scăpăm repede cu un tratament al simptomelor și nu al bolii, cu un sentiment că am făcut ceva, ne-am liniștit cumva, preotul nu ne face niciun favor dacă ne servește cu ce vrem și nu cu ce ar trebui. De obicei, dacă se cere o împreună lucrare cu Dumnezeu și cu preotul la binecuvântarea pe care o solicităm, avem tendința să ne supărăm sau să căutăm a rezolva în altă parte, spre paguba noastră.

În al treilea rând, dacă avem credință în tratamentul dumnezeiesc al Bisericii, dat prin preot, dobândim chiar mai mult decât cerem, cum zice undeva Sf. Pavel. Dacă avem credință, ceea ce voim dar nu putem, cu un pic de ajutor la rugăciune din partea altora, chiar primim. Să voim noi din toate puterile noastre slăbănogite, și ajutorul dumnezeiesc se va face simțit!

Sf. Evanghelie a Sfinților Părinți ne aduce aminte de sensul în care lucrează Hristos și Duhul Sfânt din lăuntru nostru. El vrea să se unească cu noi și pe noi cu Dumnezeu, ca bucuria Lui, în sânul dumnezeirii, să ne umple și pe noi. Pentru aceasta, și noi rămânem uniți, în Biserică, în credință și în lucrarea credinței. Credința este sămânța vieții creștinești, iar lucrarea credinței, creșterea ei în har. Cine nu trăiește credința, nu o înțelege, și devine ridicol sau supărător pentru cei care o trăiesc, mai ales când netrăitorii se înmulțesc și vor democratic să creadă și să trăiască toți ca ei, căldicel și întru lăncezeală nemântuitoare.

Ereticii împotriva cărora au luptat Părinții Bisericii la Sinodul al 4-lea ecumenic din anul 451, și care azi se numesc pe sine ortodocși, deși nu sunt, iar noi îi numim vechi orientali, copti, monofiziți, nestorieni, sunt uneori mai ostenitori ca noi, locuiesc în ținuturi inospitaliere, sau între musulmani. Drumul lor spre Hristos este mult stingherit de ruperea de Biserică, fiecare va da seama de sufletul lui, dar Dumnezeu îi iubește și le dă multe suferințe, ca măcar la Înviere să-L recunoască pe Hristos. Noi știm că în persoana Domnului Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu întrupat, dumnezeirea întreagă s-a unit cu umanitatea noastră întreagă, trup și suflet, fără să se amestece, fără să se schimbe unele pe altele în esența lor, dar strâns legate, așa cum și noi ne unim cu Hristos, devenim întregi ai Lui, ca să putem primi cât mai mult din plinătatea Sa, după osteneală și deschiderea inimii. Dacă nu ne străduim să ne unim și să ne împărtășim cu Hristos, degeaba s-au luptat Părinții pentru această învățătură, degeaba S-a mai întrupat să se unească cu noi.

Sf. Ilie poartă de grijă acestui cartier de la înființarea lui. Caută neîncetat să ne ajute, să ne protejeze, dar se izbește de lipsa de voință, de moleșeala, de încăpățânarea, de mândria și de dezbinarea noastră, cauzată de păcate. Când altul trebuie să gândească sau să lucreze, când nu avem râvnă să mișcăm ceva în jurul nostru, când ne credem prea buni pentru acest cartier și ne gândim la plaiuri mai civilizate, când hulim pe cel care vrea să se unească, să ne ajute, ne trezim că este greu pentru sfânt să ne ajute, căci în iubirea și respectul său față de noi, el așteaptă să binevoim a lucra cu el. Nu a fost meritul nostru că s-au construit aceste locuințe, că mulți dintre cei care prefăceau Speranța în ghetou s-au mutat, că s-au împușinat câinii, că se construiește o școală și o grădiniță, că avem un supermarket, o bibliotecă, un centru de permanență. Cât de frumos ar fi putut fi dacă ne implicam și noi! La biserică, atunci când mâna de oameni credincioși nu a fost de ajuns, ni s-a trimis prin minune restul cât să ieșim din iarnă sau din nevoie. Să fim mai râvnitori, și sfântul ne va ajuta, de multe ori prin alți sfinți la care ne rugăm noi acasă.

Miercuri, 22 iulie, urăm mulți și binecuvântați ani Marceilor și Magdalenelor. Joi, 23 iulie, de Sf. Foca, se poate lucra. Doar cine vrea, din evlavie și în cinstea Sf. Foca, sa nu lucreze, poate să o facă, dar nu din frică. În plus, a nu lucra întru prăznuirea sfântului înseamnă a ne comporta ca într-o zi de duminică. **Vineri, sărbătorirea Sfintei Cristina** este prilej de a ura "La mulți ani" Cristinelor.

Din cei 1700 lei pe care ni i-ați jertfit în ultimele săptămâni, aproximativ 1300 am cheltuit pentru hram și restul au împlinit nevoile bisericii.